Anul al 65-lea

8 PAGINI 5 LEI

Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-rale P. T. T. Nr. 26.064.939

Nr. 6 Vineri 9 Ianuarie 1948

ABONAMENTE CAPITALA Lei 135 pe 1 lună Lei 400 pe 3 luni Lei 720 pe 6 luni PLATA PRIN CEC 7999

UNIVERSUL

ABONAMENTE PROVINCIA Lei 135 pe 1 lună Lei 400 pe 3 luni Lei 720 pe 6 luni PLATA PRIN CEC 7999

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10:

APARE SUB CONDUCEREA UNUI COMITET DE DIRECŢIE

O OPERĂ DE INTERES OBŞTESC:

RECENSĂMÂNTUL

Este o socoteală gospodărească elementară că nu poţi începe a construi ceva fără a şti dinainte cât ai în prezent şi ce anume ţi-ar mai trebui ca să ajungi cu bine la capăt. Zvonurile care circulă asupra recensământului sunt cu atât mai absurde, cu cât oamenii care le primesc cu atâta candoare, nu stau un moment să se gândească la exemple practice şi imediate luate din viaţa de toate zilele

Institutul central de statistică a lămurit din timp de ce această operaţiune are loc mai curând decât de obiceiu. Războiul a trecut cu tot cortegiul lui de nenorociri; i-a urmat apoi seceta care a bântuit ţara doi ani de zile; este firesc, aşa dar, ca realitatea cifrelor de acum şapte-opt ani, să fi fost complect depăşită.

S'a arătat clar că recensământul priveşte proprietăţile, ca şi exploataţiile agricole, populaţie, clădirile şi locuinţele. S'a publicat chiar şi cuprinsul formularelor care se vor distribui cu ocazia recensământului, aşa ca nici măcar cea mai mică umbră de îndoială sau de suspiciune să nu mai poată exista.

Sunt însă atâtea probleme practice care nu pot fi rezolvate fără a şti, prin recensământ, care e situaţia.

Astfel, consumul cărnii de vită, constituie o problemă alimentară, sensibilă pentru toată lumea şi care n'a fost încă rezolvată. Ştim atât, că tăierea bovinelor a fost interzisă pe un timp nedeterminat. Explicaţia s'a dat de atâtea ori: împuţinarea parcului nostru de vite, atât de pe urma războiului cât şi în urma secetei, impune restricţiile cele mai severe la tăiere. Evident, noi ştim că s'au pierdut foarte multe vite, dar nu ştim exact câte; când vom fi în posesia cifrelor reale, vom putea judeca, în raport cu nevoile agricole şi ce număr de vite poate să rămână disponibil pentru aprovizionarea cu carne a populaţiei. Iată deci o problemă de interes general care îşi va căpăta deslegarea, în urma recensământului.

Dar tot în legătură cu recensământul, se pune problema situaţiei agricole a ţării noastre. Când vom şti numărul de vite indispensabil muncilor agricole, precum şi numărul uneltelor de care mai dispunem, vom putea măsura efortul pe care va trebui să-l facem pentru industrializarea agriculturii noastre, în timpul cerut de planificare, căutând s'o adaptăm cerinţelor moderne şi să căpătăm maximum de randament.

Războiul a consumat multe vieţi omeneşti pe întreg teritoriul ţării. Anume regiuni însă, lovite de secetă, au fost în această privinţă, de două ori încercate. Se cuvine deci să aflăm şi desimea populaţiei pe regiuni, pentru a aviza asupra măsurilor de luat în ţinuturile unde populaţia s'a rărit.

Insfârşit, devastările de clădiri din timpul războiului pun şi o gravă problemă socială: acolo unde ele n'au putut fi refăcute, unde se adăpostesc foştii locatari şi în ce condiţii de viaţă trăesc? Nu ar fi greu de constatat, mai ales la Bucureşti, că multe familii trăiesc în proaste condiţii higienice, îngrămădite de multe ori într'o singură cameră, în promiscuitate şi mizerie.

Cât priveşte locuinţele sătesti devastate, se va putea studia, la faţa locului, după înzestrarea cu materiale a regiunii, mijloacele cele mai rapide de reconstruire.

Faptul că guvernul a însărcinat pe membrii corpului didactic cu efectuarea recensământului, arată importanţa operaţiunii pentru toţi cetăţenii ţării şi, în acelaş timp, autoritatea cu care ea trebue acoperită.

Al. Dimitriu-Păuşeşti

TELEGRAMA PREŞEDINTELUI PREZIDIULUI REPUBLICII JUGOSLAVE CĂTRE PREZIDIUL REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

Excelenţa Sa, Domnul Ioan Ribar, preşedintele Prezidiului Adunării Populare a Republicei Federative a Jugoslaviei, a trimis Inaltului Prezidiu al Republicei Populare Române următoarea telegramă cu prilejul proclamării Republicei Populare Române:

Onor,
Prezidiumului Republicii
Populare Române

Sunt fericit de a putea, în numele Prezidiului Adunării Populare a Republicii Federative a Jugoslaviei şi în numele meu personal, de a vă trimite felicitările mele amicale cele mai călduroase şi cele mai sincere cu ocazia proclamării Republicii Populare Române, urându-vă Dvs. şi poporului Dvs. întărirea regimului într'adevăr democratic deja constituit şi totodată continuarea luptei duse împreună cu toate popoarele doritoare de libertate pentru reconstrucţia şi clădirea internă şi pentru realizarea păcii în lume.

IOAN RIBAR
Preşedintele Prezidiului
Adunării Populare a Republicii Federative a Jugoslaviei

AZI VA FI RATIFICAT ACORDUL ROMÂNO-JUGOSLAV

Belgrad, 6. (Rador). — TANJUG transmite:

Prezidiumul Adunării Naţionale a Republicei Federative Populare a Iugoslaviei va ţine la 8 Ianuarie o conferinţă pentru ratificarea tratatelor de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală încheiate între Republica Federativă Populară a Iugoslaviei pe de o parte şi Bulgaria, Ungaria şi România pe de altă parte.

Declararea proprietăţilor agricole la fisc

Ministerul de finanţe a comunicat obligaţiunile fiscale pe cari le au contribuabilii în legătură cu impozitul pe veniturile proprietăţilor agricole faţă de lege a pentru sancţionarea evaziunilor fiscale.

Sunt impozabile, oricare ar fi suprafaţa fondului, veniturile din: pământuri arabile, fâneţuri, islazuri, grădini de legume cu caracter permanent, livezi de pruni şi de orice alţi pomi fructiferi, vii, mlaştini şi terenuri necultivate, păduri, bălţi, pepiniere şi grădini de flori ornamentale, terenuri de agrement rurale, culturi de orez şi orice altă categorie de teren rural.

Orice om — cetăţean român sau străin — în proprietate sau numai în uzufruct sau orice alt drept reale de folosinţă, o suprafaţă agricolă indiferent de mărime, este impozabilă la impozit agricol.

Proprietăţile agricole sunt impozabile fie că sunt arendate fie că sunt exploatate de proprietar.

Contribuabilii cari nu au declarat la fisc suprafaţa agricolă ce posedă sau au declarat mai puţin; cei cari nu au declarat categoria reală a terenului, sau nu au declarat modul adevărat de folosire; cei cari nu au declarat veniturile reale din arenzi inclusiv accesoriile în bani, în natură sau în serviciu pe care arendaşul l-ar fi dat peste arendă; cei cari nu au anunţat încetarea scutirilor sau reducerilor de impozit din expirarea termenului sau prin schimbarea condiţiunilor cari au îndreptăţit scutirea sau reducerea; proprietarii de păduri cari nu au declarat exploatarea prin tăere ca şi cei cari au realizat venituri din altă folosinţă (frunzare, ghindă, jir, păşune etc.); cei cari nu au anunţat schimbarea modului de exploatare prin trecerea în total sau în parte dela o categorie la alta şi toţi acei cari nu au fost impuşi pentru orice venit din or care proprietate agricolă, trebue să depună declaraţiuni complecte la circumscripţia de constatare în raza căreia este situată proprietatea agricolă, în care să arate toate veniturile sustrase dela impunerea impozitului agricol pe timp de zece ani în urmă, deci cu începere dela 1 April 1937 până la 1 April 1948 sau dela data de 1 April 1945 dacă au plătit taxa de amnistie prevăzută de legea de amnistie din 3 Mai 1945.

Declaraţiunile trebuesc depuse până la 15 Ianuarie 1948, iar până la 1 Februarie 1948 inclusiv, trebue plătită cu majorările legale suma ce reprezintă impozitul stabilit pe baza acestor declaraţii.

Cei cari după datele de mai sus vor fi găsiţi că nu au făcut cunoscut toate veniturile şi nu au plătit fiscului toate impozitele legale, vor fi sancţionaţi pe lângă amenzile fiscale şi cu pedepse pentru crimă sau delict de sabotaj — după caz — deci cu muncă silnică dela 5—20 ani sau cu închisoare corecţională de la 4—12 ani.

Declararea domiciliului fiscal

Ministerul finanţelor a luat o importantă hotărire prin care toţi contribuabilii sunt obligaţi să depună până la data de 1 Februarie 1948 declaraţii la circumscripţia de constatare de care depinde domiciliul, prin care să menţioneze domiciliul, felul ocupaţiunii şi sursele de venituri pe care le au, pentru a determina astfel pentru fiecare contribuabil, domiciliul său fiscal.

RECONSTRUCŢIA JUGOSLAVIEI

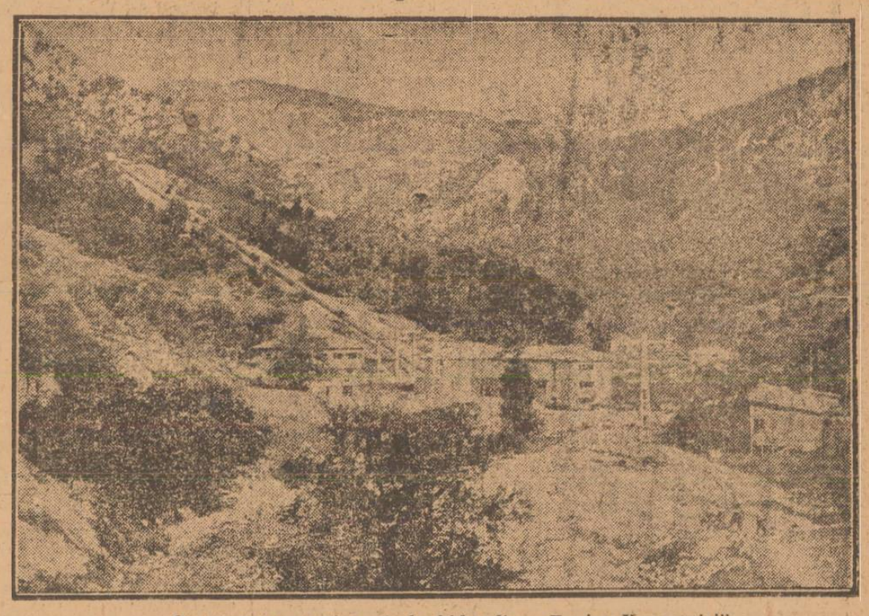

Construirea marei centrale hidraulice „Borisa Kovacevici"

DUPĂ UN VEAC

Proclamarea Republicii Populare Române, pe pragul noului an în care am păşit, coincide cu aniversarea unui veac dela revoluţiile din 1848. Aceste revoluţii, care au avut loc atât în Ardeal, cât şi în Moldova şi Muntenia, urmăreau să înlăture puterea moşierească, să răstoarne orânduirea feudală din ţara noastră. Dar revoluţia burghezo-democratică din 1848 n'a fost dusă până la capăt. Marile moşii au rămas în stăpânirea boerilor, ţăranii n'au fost improprietăriţi, relaţiile feudale de muncă, ca dijma sau ruşfetul, au continuat să se menţină. Printre aceste rămăşiţe puternice ale feudalismului care s'au păstrat în ţara noastră, împiedicând progresul economic, social şi politic al României, se afla şi instituţia monarhică.

Căci monarhia este şi dânsa o moştenire a feudalismului. Puterea regilor datează din Evul Mediu, regele însuşi nefiind, la început, decât posesorul unor întinse moşii, a cărui putere a crescut prin lărgirea stăpânirii sale asupra altor feude, până ajunge domnitor, pentru a apăra şi menţine prin puterea sa, aşa zisă „divină", înrobirea milioanelor de iobagi de către boeri.

Deaceea, printre obiectivele revoluţiei burghezo-democratice, se afla şi acela al răsturnării monarhiei şi al proclamării republicii. Aşa s'a întâmplat în Franţa, după Marea Revoluţie Franceză din 1789 şi în alte ţări unde puterea moşierească a fost definitiv înlăturată. Dar în unele ţări, burghezia, fiind mai slabă şi temându-se de forţa masselor populare, care luptau pentru libertate, a căzut la un compromis cu moşierimea, instaurând împreună un regim de subjugare a poporului şi folosindu-se pentru acest scop de instituţia regalităţii.

Acelaş lucru s'a petrecut şi în ţara noastră. Capitaliştii români, în înţelegere cu boerii, au adus în ţară dinastia străină a Hohenzollernilor, urmaşa celei mai reacţionare dinastii prusace. In acest fel, poporul român s'a trezit cu un stăpân străin, care nu era adus prin voinţa divină, ci prin aceea a partidului conservator şi a celui liberal, partide reprezentative ale regimului de impilare burghezo-moşieresc.

Ceeace s'a întâmplat ulterior, ştim cu toţii. In 1907, un an după marile benchetueli regale ale expoziţiei festive de atunci, regele Carol I a patronat represiunea tunurilor care au tras împotriva satelor româneşti şi gloanţelor care au însângerat ţărănimea, pentru că această ţărănime cerea pământul pe care muncea de veacuri. Regele devenise un instrument al moşierilor, al marilor industriaşi şi bancheri, pentru a falsifica rezultatele minimelor reforme democratice, care, sub presiunea poporului, fuseseră înfăptuite. Dacă regele Carol I a ordonat uciderea ţăranilor răsculaţi, regele Ferdinand, fiind nevoit — după primul război mondial — să dea pământ ţăranilor, a jucat farsa unei reforme agrare, înfăptuită astfel încât ţăranii să se aleagă doar cu sărăcia şi cu o puzderie de datorii, fiind în cele din urmă nevoiţi să-şi vândă, din nou, bucata de pământ moşierilor. Regele Carol II, la rândul său, a înăbuşit şi ultimele libertăţi cucerite de popor, distrugând orice urmă de democraţie din ţara noastră. Desfiinţând partidele politice, înlăturând chiar sistemul parlamentar şi votul secret, Carol al II-lea a instaurat dictatura regală.

Dar reprezentanţii dinastiei Hohenzollern nu s'au mulţumit să fie doar simple instrumente ale moşierilor şi marilor financiari din România. In scurt timp, au devenit, ei înşişi, cei mai mari moşieri şi cei mai mari acţionari ai întreprinderilor industriale şi bancare româneşti. Mai mult, dinastia germană instaurată în România a dat ţara noastră pe mâna trusturilor imperialiste din străinătate. Regii străini au adus pe meleagurile noastre nenumăraţi stăpâni, reprezentând marea finanţă engleză, franceză, americană sau germană. Ţara noastră bogată, petrolul, metalele, pădurile, grânele noastre, au fost înstrăinate, în timp ce poporul român trăia în sărăcie şi lipsuri.

Chiar după ultimul război, când poporul nostru a păşit pe drumul democraţiei, instituţia monarhică a continuat să pue stavile progresului social şi libertăţilor cucerite. Nu s'a tras la 24 Februarie 1945 împotriva populaţiei dela ferestrele Palatului regal? Nu s'a împotrivit, mereu, instituţia monarhică la înfăptuirea reformelor democratice şi a măsurilor şi legilor economice, menite să garanteze redresarea ţării? Nu s'au acoperit cu stema regelui, trădătorii de neam care uneltau contra ţării?

Deabia după 6 Martie 1945, s'au desăvârşit, în ţara noastră, reformele democratice care trebuiau încununate de înlăturarea monarhiei şi proclamarea republicii populare. După un veac, au fost astfel înfăptuite şi depăşite, deziderateie luptătorilor din 1848. Marele istoric şi luptător din 48, Nicolae Bălcescu, scria atunci: „Fără îndoială de va voi a sta liber, cea mai mare dobitocie ar fi ca Românii, după ce-şi vor câştiga cu sângele libertatea lor, să meargă să se dea pe veşnie sau pe viaţă unui domn, crai sau împărat, care să-i joace, să-i chinuiască şi să-i despoaie". Prezentându-şi ideile sale sub formă de dialog, „orăşanul" lui Bălcescu se dumireşte: „Aşa este. Acum văd că numai în Republica Democratică poate fi poporul slobod şi stăpân pe sineşi, adică suveran; e neapărat ca şi poporul Român să întocmească şi el Republica Democratică".

Astăzi poporul român are, după un veac de frământări şi lupte, Republica sa Populară.

ION N. BĂLĂNESCU

IN ŢARA CU 400 MILIOANE DE CLIENŢI

China a adăpostit, pe teritoriul său mens, care atinge aproape proporţiile unui continent, una dintre cele mai vechi civilizaţii ale lumii. Nu acesta e însă motivul pentru care, în ultimii treizeci de ani, s'a vorbit despre această ţară mai mult decât despre alte regiuni ale globului. China şi-a dobândit trista celebritate de a fi ţara cu cel mai ridicat procentaj anual de oameni morţi de foame.

Cine n'a citit romanele, şi chiar relatările geografiei, în care se vorbeşte despre mizerabilele de neînchipuit a cartierelor mărginaşe ale marilor oraşe chineze şi? Cine n'a auzit despre munca de robi a „coolilor" şi despre foametea care seceră în fiecare zi mii de vieţii omeneşti? Şi cine n'a comparat această situaţie, măcar în treacăt, cu viaţa luxoasă şi îmbelşugată a „mandarinilor", nobilii de acolo, marii proprietari de pământ?

CINE SE INTERESEAZĂ DE CHINA

Faimosul „zid chinezesc" a fost o realitate până pe la începutul veacului nostru. Ideea de a relua drumul lui Marco Polo, n'a prezentat un prea mare interes pentru Europeni. Acest drum a fost însă reluat, în cursul secolului trecut, de reprezentanţii marei industrii engleze şi americane.

De sigur că intre expediţia aventuroasă a călătorului veneţian şi cea — mai puţin bogată în peripeţii, dar mai fructuoasă — a oamenilor de afaceri din Occident, deosebirea nu este numai de epocă, ci şi în privinţa scopurilor urmărite.

Din momentul în care marii financiari din City şi Wall-Street şi-au dat seama că această ţară poate fi o minunată piaţă de desfacere pentru produsele lor, China a încetat de a mai fi patria cudată a viermilor de mătase şi a praftului de puşcă, devenind „ţara celor 400 milioane de clienţi", pe spinarea cărora monopolurile străine, în bună înţelegere cu bogătaşii chinezi, storceau şi încă mai storc profituri imense.

CE VREA POPORUL CHINEZ

Grosul populaţiei chineze îl constituie ţărănimea care trăeşte într'o sărăcie de nedescris. Problema principală a Chinei este, deci, lichidarea marilor latifundii, printr'o reformă agrară care să redea pământul acelora care-l muncesc.

O altă necesitate imperioasă a Chinei este în crearea unei industrii puternice, capabile de a satisface trebuinţele interne, aşa încât să fie înlăturată dominaţia industriei străine, ale cărei produse sunt vândute pe piaţa chineză cu preţuri extrem de ridicate.

Acestea erau obiectivele mari ale mişcării populare ce s'a desfăşurat în China, îndată după primul război mondial, în frunte cu marele om de stat Sun Yat Sen, conducătorul part dului Kuomintang.

Sun Yat Sen înţelegea adevăratele nevoi ale poporului chinez. El s'a pronunţat pentru o alianţă trainică cu U.R.S.S. şi pentru unitatea tuturor forţelor democratice interne, împotriva încercărilor de dominaţie străină. In testamentul său, redactat în 1925, Sun Yat Sen scria că pentru a asigura libertatea poporului chinez „este necesar a lumina poporul şi a-l alia cu alte popoare, care să ne trateze dela egal la egal, în lupta noastră comună".

APARE CIANG-KAI-SHEK

După moartea lui Sun Yat Sen, conducerea Kuomintangului a fost preluată de generalul Ciang Kai Shek. Acesta, spre deosebire de înaintaşul său, s'a dovedit un duşman al intereselor poporului chinez. Rupând orice posibilităţi de colaborare între forţele interne, prin atitudinea sa de protejare a marilor moşieri şi a capitalului străin, Ciang Kai Shek a deslănţuit un război civil care durează de aproape 20 de ani.

Războiul contra Japoniei a potolit, temporar, ciocnirile interne. După dobândirea victoriei, poporul chinez era dornic să realizeze unitatea sa, pe baze democratice, spre a putea duce la bun sfârşit munca de industrializare a ţării şi spre a putea păstra independenţa Chinei.

Ciang Kai Shek şi grupul său, sprijinit din afară de cercurile afaceriste care se temeau să nu piardă debuşeurile mănoase ale Extremului Orient, a refuzat orice posibilităţi de conciliere între Kuomintang şi forţele populare.

China s'a împărţit atunci în două regiuni: una stăpânită de Kuomintang, iar cealaltă controlată de forţele patriotice de eliberare.

DOLARUL INTREŢINE DISCORDIA

Ciang Kai Shek se bizue pe sprijinul masiv al Statelor Unite. Numai în 1946, americanii au acordat guvernului lui Ciang Kai Shek material de război în valoare de două sute milioane de dolari, în contul „legii de împrumut şi închiriere".

In China sosesc, fără încetare, materiale şi soldaţi americani care sunt puşi la dispoziţia lui Ciang Kai Shek. Chiar şi armatele japoneze au fost utilizate împotriva armatei populare.

Trupele lui Ciang Kai Shek sunt transportate pe camioane americane, cu benzină americană; ele trag cu gloanţe americane, utilizează avioane americane pilotate de avioni americani; tankurile, mitralierele şi puştile soldaţilor lui Ciank Kai Shek poartă inscripţie: made in U. S. A.

Se explică aşa dar, cu uşurinţă, motivul pentru care, la conferinţa miniştrilor de externe din 1947, d. Marshall, susţinut de d. Bevin, a refuzat să dea curs cererii d-lui Molotov de a se discuta situaţia din China.

De curând, s'a aflat că generalul Wedermayer, trimisul special al d-lui Truman în China, pregăteşte un plan pentru transformarea Chinei într'o bază strategică şi economică a Statelor Unite.

Nu se cunosc încă amănuntele acestui plan, dar este semnificativă ştirea că Ciang Kai Shek intenţionează să vândă insula Formosa Statelor Unite. Cu aceasta iese la iveală în mod clar falsul patriotism al reacţiunii chineze.

INCOTRO MERGE CHINA

Cu tot sprijinul american, Kuomintangul a suferit, în ultimul timp, pierderi uriaşe. In toamnă, armatele populare au pornit o nouă ofensivă, cucerind aproape tot teritoriul Manciuriei şi consolidându-şi poziţia în China de Nord.

Numeroase divizii ale Kuomintangului au trecut, împreună cu comandanţii lor, de partea armatelor de eliberare.

Imensa popularitate de care se bucură forţele de eliberare în rândurile poporului Chinez se datoreşte faptului că ele rezolvă în mod democratic problemele vitale ale poporului chinez. In regiunile eliberate, 60 milioane de ţărani au fost improprietăriţi. Puterea politică, în aceste regiuni, se află în mâinile poporului, care îşi desemnează conducătorii prin alegeri libere.

O veche zicală chineză spune: „Acei care înţeleg şi se conformează cursului desvoltării istoriei merită titlul de eroi".

Forţele democratice chineze luptă pentru a îndeplini necesităţile pe care momentul istoric le impune. Lor le aparţine deci, viitorul.

ANDREI BĂLEANU

SĂRBĂTORIREA ZILEI DE 6 IANUARIE LA SF. PATRIARHIE

Marţi, la ora 11, de ziua Bobotezei, a avut loc la Sfânta Patriarhie, slujba religioasă a sfinţirii apelor, în prezenţa membrilor Inaltului Prezidiu, d-nii: prof. dr. C. I. Parhon, St. Voitec, G. C. Stere şi Ion Niculi.

Au luat parte la slujba religioasă d-nii: dr. Petru Groza, preşedintele Consiliului de miniştri; Emil Bodnăraş, ministrul apărării naţionale; Octav Livezeanu, ministrul informaţiilor; Tudor Ionescu, ministrul minelor şi petrolului; Tudor Iordachescu, ministrul lucrărilor publice; Stanciu Stoian, ministrul cultelor; Avram Bunaciu, subsecretar de stat la Preş. Consiliului de miniştri; Const. Agiu subsecretar de stat la ministerul agriculturii şi domeniilor; Mihail Macavescu, subsecretar de stat la ministerul cooperaţiei; Ion Popescu, subsecretar de stat la ministerul afacerilor interne; Grigore Geamănu, subsecretar de stat la ministerul afacerilor interne; S. Oeriu, preşedintele Comisiei ministeriale pentru Aplicarea Tratatului de Pace.

Au mai fost de faţă: d. general Septimiu Pretorian, şeful Marelui Stat Major şi d-nii secretari generali Ion Nistor, părintele Vască, Ion D. Ion, general Mircea Haupt, general C. Verdeş, D. Romaniuc şi Ştefan Tita.

Au participat deasemeni d-nii: prof. Andrei Rădulescu, preşedintele Academiei Române; Al. Rosetti, general Mihail Lascăr, general D. Dămăceanu, general Paul Alexiu, general Vasiliu Răşcanu, d-na Maria Rosetti, d-nii: Mihail Ghelmegeanu, general Cambrea, general Catană, general Drăgănescu, general Ştefănescu Stere, general magistrat Dan Pascu, general Pârvulescu, general Batcu, g-ral Petruc, g-ral Ionescu Grigore precum şi numeroase personalităţi din viaţa politică şi culturală a ţării.

După oficierea slujbei religioase pentru sfinţirea apelor, de către un sobor de preoţi, în frunte cu I. P. S. Gafton al Argeşului, a urmat defilarea companiei de onoare cu muzică şi drapel din Regimentul de jandarmi Bucureşti.

D. dr. Petru Groza, preşedintele Consiliului de miniştri, însoţit de d. Stanciu Stoian, ministrul cultelor, a făcut apoi o vizită I. P. S. Patriarh Nicodem, la Palatul Patriarhal.

Membrii Prezidiului şi ai Guvernului la Patriarhie în timpul slujbei religioase

Cum se va aplica legea pentru sancţionarea evaziunilor fiscale

Dela data publicării în Monitorul Oficial în rând în vigoare prevederile legii pentru sancţionarea evaziunilor fiscale, pe lângă obligaţiunile de ordin fiscal se mai prevăd şi anumite dispoziţiuni cari îngăduie lichidarea neregulilor şi evaziunilor comise în trecut.

Astfel pentru SUSTRAGEREA DE IMPOZITE ŞI TAXE de orice natură datorate fiscului în trecut contribuabilii cari nu doresc să li se aplice şi sancţiunile penale, pot depune declaraţii care să arate aceste nereguli şi să precizeze că înţeleg să plătească diferenţele de impozit sustrase.

Ministerul finanţelor a mai dat de asemeni o serie de instrucţiuni în legătură cu evaziunea fiscală, instrucţiuni în deosebi cu caracter explicativ al legii.

Primăvară în Ianuarie

O vreme excepţional de călduroasă pentru această perioadă a anului a detronat „gerul Bobotezei".

Iată, după datele Institutului Meteorologic Central, câteva temperaturi din ziua de Boboteză toate deasupra lui zero grade: Câmpulungul moldovenesc, 7 grade; Ceahlău, 8 grade; Piatra Neamţ, 10 grade; Roman, 7 grade; Buzău, 8 grade; Călăraşi, 11 grade; Mangalia 12 grade. Doar la Bucureşti şi Tg. Mureş s'a înregistrat cea mai scăzută temperatură: 6 grade. Pentru astăzi sunt de aşteptat noui urcări de temperatură.

S'A SCHIMBAT CLIMA?

Nu — răspund categoric meteorologii. Studiile făcute asupra tuturor fenomenelor care ar fi putut să dea indicaţii asupra timpului, în trecut, arată că *nu poate fi vorba de o schimbare a climei*, cel puţin în epoca istorică a omenirii. Clima reprezintă oscilaţii, dar nu schimbări. Cunoaşterea acestor oscilaţii este foarte interesantă, dar ea întâmpină nenumărate dificultăţi. De pildă, nu dispunem de criterii satisfăcătoare pentru împărţirea iernilor blânde, mai aspre sau friguroase. Pentru caracterizarea unei ierni trebue să ţinem seama de prea multe elemente şi acestea variază mult dealungul celor 90 zile de iarnă, spre a reuşi să le încadrăm în câteva tipuri fixe. Deaceea s'a recurs la unele simplificări. Mai întâi s'au luat ca bază temperaturile, vântul şi zăpezile, iar ca termen de comparaţie mijloacele lor normale, lunare. Apoi s'au considerat frecvenţele lor, valorile extreme şi epocile la care au apărut. Astfel, profesorul Hellmann consideră blândă orice iarnă în care abaterile temperaturii mijlocii a lunilor Decembrie şi Ianuarie faţă de normală au fost mai mari decât zero grade, iar suma acestor abateri egală sau mai mare ca două grade. Meteorologul francez Alfred Augot propune să se adopte drept criteriu sumele temperaturilor minime mai mici ca zero grade, din întreg anotimpul de iarnă. După anumite limite între care sunt cuprinse aceste sume, urmează să se precizeze caracterul iernii.

Adoptând criteriul profesorului Hellmann şi folosind întregul material de observaţii dela Bucureşti, s'a găsit că în ultimii 90 de ani, douăzeci de ierni au fost calde, iar din ele 7—8 au fost chiar excepţional de calde. Peste două luni vom şti dacă între aceste ierni calde trebue să notăm şi iarna 1947/48.

Grevă generală la Essen

Essen, 7 (Rador). — „Reuter" transmite:

Comitetul sindical din Essen a ordonat astăzi începerea unei greve generale în Essen pentru ziua de Vineri, ca aprotest împotriva raţiilor alimentare şi a faptului că muncitorii nu primesc raţiile lor speciale.

Raţiile alimentare de săptămâna aceasta au constat numai din pâne şi macaroane.